

Bluhme: Det er i Anledning af det Samraad, der har fundet Sted mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren vedrørende Dampskibsforbindelse Frederikshavn—Gøteborg, at jeg har begæret Ordet. Der har i lang Tid fra forskellige Sider i hele Jylland været yttret Ønske om at faa denne Forbindelse bedre gennemført. Den ærede Minister stillede sig noget tvivlende over for Resultatet af en saadan Forbindelse og fremhævede, at den vilde give temmelig betydelige Tab. Jeg tror ikke, den ærede Indenrigsminister af det, der foreligger, kan dømme om, hvorvidt Forbindelsen kan betale sig eller ikke, især naar man ogsaa tager Hensyn til de indirekte Fordele af en saadan Forbindelse for hele Jylland. Det er aldeles urimeligt at tro, at en saa stor Handelsby som Gøteborg med sit rige Opland ikke skulde kunne have Betydning for Jylland og den gennemgaaende Trafik der. Den nuværende Forbindelse er Dampskibsfart med et middelmaadigt Dampskib hver anden Dag, men det kan ikke kaldes en Forbindelse, der er til nogen Nytte for Trafikken. I det Øjeblik, der bliver daglig Dampskibsforbindelse, er der ikke Grund til at tvivle om, at der her kunde oparbejdes en udmærket god Route saavel for det jydsk Erhvervsliv som med Hensyn til Benyttelsen af Statsbanerne, for den gennemgaaende Trafik til hele den Del af Sverige, som ad denne Vej har sin korteste Route til Hamborg og det vestlige Europa. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale de forskellige Erhverv, som ville have Fordel af denne Forbindelse, Landbrug, Fiskeri og selvfølgelig hele vort Handelssamkvem, men jeg skal kun bemærke, at en saadan Dampskibsforbindelse vilde være et naturligt Komplement til den anden langt vigtigere Forbindelse, som ogsaa har været omtalt, mellem Norge og Europa over Laurvik—Frederikshavn. Det er blevet fremhævet, at Norge ønsker en saadan Forbindelse, og jeg skal erindre om, at der ogsaa fra dansk Side er fremsat meget stærke Fordringer i den Henseende, idet der fra samtlige jydsk Rigsdagsmænd af begge Ting i 1895 blev sendt en Opfordring til Ministeriet om at virke for denne Route og for en hensigtsmæssig Togforbindelse fra Frederikshavn til Hamborg, for at man kunde drage den norske Trafik den Vej, en Trafik, som ellers vilde gaa gennem Sverige og Østsjælland. Og det var ikke alene de jydsk Rigsdagsmænd, det var alle jydsk Handelsforeninger og alle For-

eninger, der vedrøre Landbrug og Fiskeri, der rettede denne Opfordring til Ministeriet. Alligevel stillede de danske Statsbaner sig paa den internationale Konference i Brüssel saa vidt jeg husker, afvisende over for Tanken om en Forbedring af Togforbindelsen, hvorved Trafikken fra Norge kunde komme til at gaa over Jylland. Siden den Tid er Toggangen bleven noget forbedret, men ved denne Forbedring er der kun taget Hensyn til den vestlige Del af den norske Postroute og Trafik, medens der nu, efter at Mellemrigsloven mellem Sverige og Norge er ophævet, er blevet stærk Stemning i hele Norge, ogsaa i Kristiania med sit østlige Opland, for at faa denne Trafik ledet gennem Jylland som den korteste og naturligste Vej til Hamborg og Vesteuropa. Vort Handelssamkvem med Norge er jo tiltaget betydeligt, og dette er af stor Vigtighed for det jydsk Landbrug. Under Forhandlingerne her i Salen om Landbrugsministeriets Budget, henviste jeg Landbrugsministeren til Beretninger, der have staaet i norske Blade paa forskellige Steder og til forskellige Tider om, hvor stor Interessen er i Norge for at komme i nær og hurtig Forbindelse med Danmark over Frederikshavn, Jeg fandt deraf Anledning til at opfordre ham til at indvirke paa den ærede Indenrigsminister for at faa gennemført en saadan Forbindelse, som imødeses med stor Interesse af de jydsk Jordbrugere og den jydsk Handelsstand. Saa vidt jeg forstod Ministeren, sagde han, at der ikke fra Norges Side er gjort Skridt siden 1895, da der blev forhandlet i Stortinget derom. Jeg vil gøre opmærksom paa, at ved Forhandlinger i 1898 — jeg har her Forhandlingerne i det norske Storting — blev der fra alle Sider, ogsaa fra Regeringens, peget hen paa, hvor vigtigt det vilde være at faa denne Forbindelse i Gang, saa jeg kan ikke tro andet, end hvis Ministeriet vilde gøre sig Umage, vilde der kunne komme Forhandlinger i Gang, som kunde lede til et for begge Parter heldigt Resultat i saa Henseende. De to Linier Frederikshavn—Gøteborg og Frederikshavn—Laurvik til sammen vilde give en saa betydelig Trafik og støtte hinanden saa betydeligt, at jeg tror, det ogsaa vilde være af Interesse for Statsbanerne at faa Sagen gennemført. Det jydsk Jordbrug, Handelen, Fiskeriet, selv Industrien, kort hele Mellemandelen med Norge og til Dels Sverige vilde gavnes betydeligt, og de indirekte Fordele vilde rigelig opveje de direkte Tab, som man maaske vil faa ved en saadan Forbindelse.